

תת"ע 3018/04/22 - נבו פרץ נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 3018-04-22 מדינת ישראל נ' פרץ
תיק חיצוני: 11500708463

מספר בקשה: 1

בפני **כבוד השופטת מיכל דואני בהירי**
מבקש **נבו פרץ**
נגד **מדינת ישראל**
משיבה
מעמד. כינוי צד ג'

החלטה

לפני בקשת נאשם לביטול פס"ד שניתן ביום 22/6/22 לאחר שהמבקש לא התייצב לדיון.

המבקש הורשע בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום ונגזר עליו תשלום קנס, בגובה קנס המקור - 500 ₪.

לטענת המבקש הוא כלל לא היה מודע לקיומו של הדיון מאחר ודבר הדואר נשלח לבית הוריו בעוד כי הוא מתגורר במען אחר. נטען כי ההורים לא אספו את דבר הדואר. עוד נטען כי גם פס"ד הגיע אליו באיחור, לאחר שנשלח לבית ההורים.

המבקש צרף תצהיר.

לא עולה מדברי המבקש כי המען אליו בוצעה מסירה הוא אינו מענו הרשום. אף לא צורפה אסמכתה לכך. כל שנטען כי הוא אינו מתגורר במען זה בפועל.

המבקש אף לא ציין מדוע בחר שלא לעדכן את מענו .

דין והכרעה

סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי (להלן: "החסד"פ") מאפשר לדון נאשם בפלילים בעבירות מסוימות ללא התייצבותו וקובע חזקה לפיה אם זומן נאשם ולא התייצב בבית המשפט יראוהו כמודה בעובדות שנטענו בכתב האישום ובית המשפט רשאי לדון אותו שלא בפניו.

סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים.

האחד , כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו .

השני, כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

לעניין זה ראו רע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל (29.12.09) כך נקבע:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדין אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

בית המשפט עמד על משמעות עיוות הדין ברע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 799, 803-804 (2003) בקבעו כי:

"נחזור ונזכיר בהקשר זה כי בשלב הדין בבקשה הסתיים ההליך הפלילי, המבקש הורשע, ודינו נגזר. על-מנת לשכנע את בית-המשפט כי יש עילה טובה לביטול פסק-הדין ולהניע את גלגלי המערכת השיפוטית מחדש, האפשרות האחת היא שהמבקש יראה כי יש נימוק של ממש לאי-התייצבותו לדין. שכחה של מועד הדין לבדה, אפילו אם אירעה בתום-לב, אינה יכולה להצדיק אי-הופעה לדין.... דין דומה יחול לגבי טעות משרדית של עורך-הדין המייצג נאשם או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת-לב של הנאשם עצמו. עם זאת, כאמור, גם בנסיבות אלה, אם מוכיח המבקש - וזו האפשרות השנייה - שאי-היעתרות לבקשתו עלולה לגרום עיוות דין, דין בקשתו להתקבל, לדוגמה אם לא התייצב נאשם למשפטו עקב שכחה גרדא, אולם מבקשתו עולה באופן חד-משמעי כי בתאריך שבו מיוחסת לו עבירת תנועה הוא לא שהה בתוך גבולות המדינה כלל. בנסיבות אלה החלטה שלא לבטל את פסק-הדין תגרום למבקש עיוות דין, שכן אין כל ספק כי דיון ענייני באישום היה מוביל למסקנה שיש לזכותו".

ור' גם רע"פ 400/20 בלכר נ' מדינת ישראל, מיום 2.4.20 (פורסם בנבו).

קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

לא נשמעה טענה כי המסירה בוצעה שלא למענו הרשום של המבקש.

העובדה כי המבקש בחר שלא לעדכן את מענו הרשום, הגם כי לו החובה לעשות כן, אין בה כדי להוות "סיבה מוצדקת". המבקש לא הציע על טעם אשר מנע ממנו לעדכן את כתובתו, למרות שצוין כי הוא מתגורר במען אחר מזה למעלה משנה.

גם העובדה כי צדדי ג' בחרו שלא לאסוף את דבר הדואר אינה מהווה "סיבה מוצדקת".

בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדין נמסרה למבקש כדין וכי לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו בדין.

חשש לעיוות דין

גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד

שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל (24.4.2018)).

המבקש לא העלה טעם של ממש שעשוי היה להביא לזיכוי מהעבירה המיוחסת לו, או להקלה בגזר הדין שהושת עליו, ובנסיבות אלה איני סבורה כי נגרם לו עיוות דין.

ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דינו יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 עמיד גיש נגד מדינת ישראל מיום 27.5.2018).

יש לזכור כי העונש שהוטל עליו הוא קנס המקור בלבד.

לפיכך אני קובעת כי אי ביטול פסק הדין לא יגרום לחשש לעיוות דין למבקש.

512937 המבקש קיבל את יומלנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדין הבקשה נדחית.

54678313 המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

4.8.2022